

Detailpris er 2 Kr. 50 Øre eller derover. Jeg maa, som det ærede Medlem (Korsgaard) ogsaa selv sagde, her gøre gældende, at der vil kunne indføres Vin til lavere Priser. Under Krigen er her i Landet indført, naturligvis paa Fustager, Vin, som sikkert, naar den tappes paa Flasker, vil komme paa saadant noget som 35—40 Øre Flasken. Det var en god og drikkelig Vin, som jeg antager, at Vinhandlerne undertiden endogsaa beskar, saa den blev dem endnu billigere. Det har kunnet ske under Krigen for ikke længe siden. Hvad Grund har jeg saa til at tro, at dette skulde høre op, og at man ikke skulde kunne faa en billigere Vare end Vin til 2 à 2½ Kr.?

Om Ølskatten har jeg meget lidt at sige. Jeg har i Udvalget frafaldet Forhøjelsen uden noget som helst Pres fra Udvalget. Jeg gaar ud fra, at man faar de Raavarer, som behøves til Ølproduktionen, og at saa ogsaa Ølskatten vil indbringe et Beløb, der vil være tilstrækkeligt. Overhovedet synes jeg, man skulde gaa bort fra den Forestilling, som det ærede Medlem synes at bevæge sig i, at der er for Finansministeren en særlig Tilfredshed, en Art Perversitet, havde jeg nær sagt, i at faa saa mange Skatter som muligt og saa mange Byrder som muligt lagt over paa Forbrugerne eller Skatteyderne. Det er en Fejltagelse. Finansministeren har ligesom alle andre Mennesker den Opfattelse, at de Skatter, man paa nogen Maade kan undgaa, maa man undgaa. Men Finansministeren har den sørgelige Pligt at skaffe Indtægter til Veje overfor de meget store Udgifter, som andre paabyrder Staten; derimod er det en Fejltagelse at tro, at jeg skulde ønske at faa 1 Øre mere ind i Statskassen end nødvendigt for at imødegaa Udgifterne og have en rimelig Kassebeholdning o. s. v. Jeg er ikke mere graadig efter Skat end andre Mennesker — jeg taler ikke her om min personlige Lyst til at bære Skat, men om at paabyrde Skat. Hvis man tror, at man gør mig uhyre Fortræd ved at nedsætte visse Skatter, tager man meget fejl. Jeg deler Glæden over Nedsættelser og føler mig ingenlunde ramt ved Ændringer, der er sket i Lovforslagene om de indirekte Afgifter, som f. Eks. Øl og Tobak. Hvad Tobaksskatten angaar, har jeg ogsaa selv stillet de Ændringsforslag, som Udvalget har sluttet sig til, saa der er i Virkeligheden ingen Uenighed med Hensyn til dette Forslag. Derfor behøver jeg ikke at omtale det nærmere.

Jeg kommer saa til Lovforslaget om Ejendomsskyld. Der har Forholdet stillet

sig anderledes. Ogsaa her har jeg ment at kunne indrømme, at der ikke krævedes saa høje Indtægter af Ejendomsskylden. Der er mange principielle Indvendinger, der kan anføres for, at man ikke skulde kræve dette, naar det ikke var strengt nødvendigt. Men paa den anden Side har jeg maattet kræve en passende Erstatning for Udskydelsen af Ejendomsskyldvurderingen et helt Aar under saa gunstige Konjunkturer og endelig for Forøgelsen af Fradraget fra 2 800 til 4 500 Kr. Der er ingen Uenighed mellem Flertallet og Ministeren paa dette Punkt, og jeg har ikke nogen Grund til at gaa dybere ind derpaa. Mindretallet vil ikke gaa med til Jordskyldvurderingen, fordi Jordskyldvurderingen ikke viste sig heldig, den Gang man brugte den i Anledning af Kornloven. Det forekommer mig lidt løjerligt, at dette i og for sig gøres gældende, thi den Gang Jordvurderingen blev gennemført i 1915—16, var det jo en Aftale, at den ikke skulde kunne bruges til nogen som helst Afgift; ikke desto mindre blev alle Rigsdagens Partier, ogsaa det konservative Folkeparti, enige om at bruge Jordvurderingen. Nu foretager man den under meget gunstigere Vilkaar, nu er der i Virkeligheden Mulighed for at gennemføre en Jordvurdering, der er den mest tilfredsstillende, jeg tror, man overhovedet kan naa til, og saa vil man fra det konservative Folkepartis Side ikke være med. Jeg kan delvis forstaa Partiet Venstre, naar dets Ordfører siger, at man vil forbeholde sig ikke at være bundet til at benytte denne Jordvurdering til Afgift. Baade ved Fremsættelsen af Lovforslaget og ogsaa i Udvalget har jeg indrømmet, at man ikke bandt sig til noget, men andre Partier staar jo anderledes overfor dette, andre Partier mener, at Jordvurderingen efter al Sandsynlighed vil komme til at egne sig fortræffeligt til at lægges til Grund for Afgift; men dette maa blive en Sag mellem Rigsdagens Partier og Ting, naar Ministeren en Gang møder med Forslag om en Jordskyld efter den foretagne Jordvurdering.

Fra Mindretallets Side er der foreslaaet, at Ministerens Forslag om, at Antallet af Overskyldraadets Medlemmer forøges med 7, af hvilke de 3 udnævnes af Kongen og de 4 vælges af Rigsdagen, skal ændres saaledes, at Rigsdagen vælger 6, og dette gøres med den efter min Mening noget naive Motivering, at det konservative Folkeparti paa den Maade opnaar at faa et Medlem ind i Overskyldraadet, som det ellers ikke vilde faa. Da der i sin Tid blev ført Forhandling om Grundloven mellem